

CĂRTICICĂ DE PAȘTI

CARTE PROIECT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂLȚEANU, MARIANA

Cărticică de Paști – Carte proiect /

Mariana Bâlțeanu, Sanda Dan, Cristina David, Elena Ilie, Adriana Sandiuc – Deva:
EMIA, 2008

ISBN 978 973 753 090 5

I. DAN, SANDA

II. DAVID, CRISTINA

III. ILIE, ELENA

IV. SANDIUC, ADRIANA

28

Tehnoredactare: Olar Marius Leonard

Coperta: Georgiana Popa

Copyright © 2008 EDITURA EMIA

Editura EMIA
330011 Deva, România
Str. Mareșal Averescu, nr. 20
Tel./Fax: 0254 – 230.246
e-mail: office@emia.ro
www.emia.ro

Istoria lui Iisus începe înainte de a se fi născut El, când un înger de la Dumnezeu s-a atârnat mamei sale, Maria, cât și lui Iosif, cel cu care urma să se căsătorească ea. Îngerul le-a spus că acest copil va fi ca nimeni altul, că tatăl său va fi Dumnezeu, că se va numi Iisus și își va salva poporul de păcatele lui.

Când se apropiase timpul să se nască Iisus, Maria și cu Iosif au făcut o călătorie lungă până în orașul Bethleem ca să-și plătească impozitul. Negăsindu-se nici un loc la han, Maria și Iosif au poposit în staulul din apropiere, la o femeie care se numea Crăciuneasa. În seara aceea s-a născut Iisus. El a fost înfășurat într-o pătură și așezat în ieslea dobitoacelor. Atunci un înger a vestit nașterea Lui, iar întreaga oaste cerească a îngerilor a cântat: „Slavă lui Dumnezeu... și pace pe pământ”. Toți păstorii au alergat în sat unde s-au închinat pruncului. Mai târziu Maria cu Iosif și cu pruncul au fost vizitați de cei trei magi, care au făcut o călătorie lungă din răsărit, urmând steaua cea apărut pe cer. Cei trei înțelepți s-au închinat cu bucurie lui Iisus și i-au dat daruri împărătești: aur, smirnă și tămâie.

A sosit un înger care i-a prevenit pe Iosif și Maria să fugă din Bethleem că nu o să fie în siguranță. Atunci ei au plecat cu copilul în Egipt, apoi după puțin timp în Nazaret, un orașel la nord de Ierusalim. Acolo și-a petrecut Iisus copilăria, ajutându-l pe Iosif la tâmplărie. La vârsta de 12 ani, El a stat trei zile în Templu, discutând cu cei mai înțelepți oameni, care au rămas uimiți de priceperea Lui.

Când a împlinit vârsta de treizeci de ani, Iisus a început să cutreiere satele și orașele Palestinei, spunându-le oamenilor despre Dumnezeu, despre puterea Lui și a săvârșit minuni extraordinare (a vindecat o fetiță de 12 ani bolnavă, a înviat pe fiul unei văduve, a vindecat orbi, la înviat pe bunul său prieten Lazăr etc.). El și-a ales 12 ucenici printre care erau și cei patru pescari: Petru, Andrei, Iacov și Ioan.

Iisus le spunea mereu ucenicilor săi și altora care ascultau de El, că El va fi omorât, dar că Dumnezeu, Tatăl Său, îl va învia din morți a treia zi.

Nu după mult timp Iuda, unul din ucenicii săi, îl va trăda. A fost arestat și închis, unde a fost bătut și scuipat. După judecată ca să facă pe plac mulțimii, guvernatorul Pilat l-a condamnat pe Iisus să moară ținut pe o cruce între doi tâlhari. Soldații i-au pus o coroană de pe cap, l-au obligat să-și crucea prin mijlocul orașului spre dealul Golgotei, în spate, unde avea să fie răstignit.

Ajuns în dealul Golgotei, soldații i-au strâpuns mâinile și picioarele cu cuie ținându-l pe cruce. Deși Iisus se afla în chinuri cumplite, El a putut totuși să privească spre oamenii de la poalele crucii, rugându-se pentru ei cu cuvintele: „Tată iartă-i că nu știu ce fac”

La amiază, s-a lăsat un mare întuneric, timp de trei ore. Apoi Iisus a strigat: „S-a sfârșit!” și a murit. Un mare cutremur a cuprins pământul și soarele s-a întunecat, iar unul dintre ostași a exclamat: „Negreșit a fost fiul lui Dumnezeu”.

Seara Iosif și Nicodim, au venit la crucea lui Iisus, au luat trupul de pe cruce, l-au înfășurat în giulgiu curat și l-au așezat în mormânt, iar la ușa mormântului au pus o piatră mare.

Dar a treia zi după ce a murit, (așa după cum a spus, că va învia din morți), Iisus a înviat.

Duminică dimineața, un mare cutremur a zguduit pământul. Ingerul Domnului, s-a coborât din cer și a ridicat piatra de pe ușa mormântului. Când au venit cele trei Marii, un înger le-a spus: „Nu este aici! A înviat, întocmai cum spusese”

Patruzeci de zile a vizitat pe ucenicii Săi, în trupul Său nou, înviat, pe care i-a învățat multe lucruri frumoase.

Într-o zi, El și-a condus ucenicii spre Betania. Iisus le-a spus să vestească tuturor oamenilor din lumea întreagă faptul că El îi iubește și că a murit pentru ei. Atunci Iisus și-a binecuvântat ucenicii și-a început să se înalțe la cer. Un nor l-a acoperit în timp ce El urca la cer. Dar El se-a dat făgăduința că va fi cu noi în fiecare zi, ajutându-ne să trăim o viață frumoasă.

În societățile moderne, discuțiile privind religia sunt un subiect personal, care privește pe fiecare persoană în parte. Însă un lucru care se discută din ce în ce mai des, este păstrarea identității culturale, a tradițiilor strămoșești, necesitate apărută odată cu procesul de globalizare și de care dascălii trebuie să țină seama și să transmită noii generații această zestre culturală și spirituală.

De aceea, în rândurile care urmează, noi vom încerca să prezentăm câteva din obiceiurile și tradițiile folclorice românești legate de această mare sărbătoare: sărbătoarea de Paști.

De sfintele sărbători de Paști, apare "Floarea Paștelui", o floare mică, galbenă, care seamănă puțin cu margareta. Crește în locurile cu umiditate peste medie. Apare cu o săptămână, poate două înainte de Paști. Multi copii o culegeau și o duceau în vinerea mare la biserică, unde o puneau pe masa specială, sărutau icoana și treceau pe sub această masă încărcată cu flori, de trei ori. Astfel ei deveneau imuni bolilor și relelor, și își puneau trei dorințe, câte una la fiecare trecere. Florile aduse în vinerea mare sunt date după denia prohodului, către toți credincioșii care au înconjurat biserica de trei ori. Ele sunt puse la icoane, să aducă bucurie și bunăstare, să apere de rele.

Săptămâna mare, numită *săptămâna patimilor*, este săptămâna în care seară de seară, la biserică, se țin slujbe, numite denii.

Una dintre cele mai mari bucurii ale copilăriei de altă dată, era mersul la denie. Denia de joi, când stăm în genunchi și ne rugăm de douăsprezece ori, și facem noduri, este un prilej de bucurie. Nodurile fie sunt dorințe, fie le facem pentru că suntem prevăzători și pentru a le putea desface când avem o problemă în care îi cerem ajutorul lui Dumnezeu.

Toate acestea ne umplu sufletul de bucurie. Sfintele Paști, cea mai mare sărbătoare a creștinătății este mult mai vastă atât în semnificații cât și în obiceiuri. Să nu uităm câtă bucurie poate fi în sufletul unui copil în clipa în care ciocnește un ou roșu! *Christos a înviat! Adevărat a înviat!* Și jocul cu cine are cel mai tare ou roșu stârnește competiția și păstrarea tradiției.

Apoi, forma covrigului făcut special de Paști în unele zone ale țării, *pasca*, produs care se face doar la Paști, *împărtașania*, pregătirea pe care o fac gospodinele, totul să fie curat, aranjat, ne fac să ne bucurăm că lumea serbează și că există lucruri care ne fac mai buni și mai frumoși.

Și dacă stăm să ne gândim la ritualuri, avem o bogată tradiție în rețete culinare. De Paști facem *drob de miel*, *înroșim ouăle*, serbăm cu sarmale și suntem bucuroși că împreună cu familia, la ceas de sărbătoare, ciocnim și ne bucurăm, alături de copii, gata să preia tradițiile și folclorul strămoșesc.

Troparul Paștilor - este cel mai triumfal imn pe care l-a cântat și l-a auzit vreodată neamul omenesc, creează în noi, creștinii, o stare sufletească ce nu se poate compara cu nici una din cele prin care trec oamenii. Ea este efectul unei ușurări, unei bucurii, unei încrederi și unei nădejdi, pe care n-o poate produce în om, nici un alt fapt, nici un alt sentiment, nici o schimbare, nici o emoție din cele ce pot încerca sufletul nostru.

Această bucurie pascală este îndeosebi caracteristică bisericii ortodoxe. Imnul învierii este un strigăt de triumf și de bucurie care ne ridică până la cer, este o stare sufletească unică, este fericirea noastră de creștini!

Când Iisus Mântuitorul trăia în suferință și umilire în zilele patimilor, el era, cel mai nefericit, mai părăsit, mai neajutorat, mai năpăstuit, mai zdrobit dintre toți oamenii. Niciodată un om n-a fost mai greu lovit pentru binele ce făcea, mai dușmănește tratat, mai crunt batjocorit, jignit, huiduit, torturat ca Iisus Hristos!

Nu numai cei care-l răstigneau, urlau și blestemau, nu doar un popor se desfăta la privirea durerilor lui fizice și morale, ci o lume întreagă, de atunci și până astăzi, a găsit în osânda și în moartea lui o plăcere, o satisfacție, un sentiment ca de dreptate și de putere a ei împotriva "îșelătorului aceluia", cum îl numeau cu ipocrizie cei care l-au dat spre chinuire și moarte.

Împotriva lor, a tuturor, a celor care l-au acuzat și batjocorit de atunci și până astăzi, Iisus Hristos nazarineanul, numit în derâdere "regele iudeilor", rege încoronat cu spini, rege al cărui tron era o cruce, rege fără gardă, părăsit de ai săi, păzit sub grea și rece lespede de piatră, pentru că a izbândit cea mai strălucită și neașteptată biruință ce s-a văzut vreodată: biruința asupra morții și asupra răutății omenești totodată. Prin învierea Sa din morți, Iisus Hristos a înviat pentru toți oamenii și, pentru totdeauna, suferința și moartea, batjocura și necredința, ipocrizia și oprobiul care au fost aruncate asupra numelui și lucrării Lui în lume, pe care el a vrut s-o mântuie și s-o lumineze, s-au prăbușit.

LEADIS | We know
ACTIVITATE ARTISTICO - PRACTICĂ:
“SĂ COLORĂM FRUMOS”

